

-svátek má Iveta/

A tak prorazili do naší hudební scény /zedníci ještě do

PŘERUŠIT SPOJENÍ A ZASTAVIT SE
aneb
LZE ROZVÁZAT PRACOVNÍ POMĚR SE SVĚTEM ?

Někdy se zdá, že předpověď počasí nebo sportovní zpráva-
ství je čímsi samo o sobě. Každý, kdo je tvoří, má svou funkci.
A není věru velký rozdíl mezi funkcí ředitele a poskoka. Oba jsou
na sobě závislí, jeden bez druhého by byli nefunkční. Do nekoneč-
ného řetězce samozřejmě patří i divák, pracovník vysílače a ele-
ktrárny, horník, geodet stá. stá. Vše je informací, informace je
vše. Informace je kapitál, zbraň i zábava. Ale nedá se říct, kdo
má více informací, má větší kapitál, moc. Kvantita může stoupat do
nekonečna vždy s otočením kruhu. Podstata zůstane nedotčena, nez-
měněna. Protože není změnitelná. Naopak. Čím vícekrát se kruh o-
točí, tím dále nás to vynese od středu, od pevného bodu.

Není to problém nijak nový. Rozumná selekce je doporučována už nějaký ten čas. Její míru ale nikdo nestanovil. Informace totiž zbytněly. Jejich zdrojem již není konkrétní vědomí, ale instituce. Neplatí to zatím absolutně. Ale bylo by rozhodně zajímavé procentuálně vyjádřit poměr informací a meta-informací v rozmluvě dvou konkrétních osob. Meta-informacemi rozumím takový typ informací, které byly získány ze třetího zdroje. Obávám se totiž, že přestáváme mluvit ze sebe a ze sebe. Osobní invence v komunikaci se čím dál tím víc omezuje na názor na získanou informaci. Ovšem jak známo i názoru se dá naučit, tudíž ani on není zárukou individuality. Pomaloučku polehoučku se vtírá vize, kdy já budu schopen říkat /i když vrcholně funkčně/ jen A, můj soused B stě. Už nebudeme ani souborem, nýbrž jednou jedinou funkcí. Připouštím, že někomu se to může zamlouvat. Takový svět by vskutku, sč nikým neřízen, nebyl nijak chaotický. Z pragmatického hlediska vizu vize dokonalosti, ale jde o to, kdo by tu dokonalost vnímal.

Napsal jsem: vše je informací. Ale ne vše je jako informace chápáno /zaplat pánbů!/. Dojmy, emoce, sny - vůbec vnitřní svět - opravdu nemejí tutéž hodnotu jako stav hladiny na našich vodních tocích v devět hodin ráno. Přesto informací jsou /ale nekvatifikovatelnou/ - informací v nejvlastnějším slova smyslu, protože nepřetržitou, novou, vždy aktuální. Ovšem také nesdělitelnou, což je důvod její diskvalifikace. Strukturovat nitro zatím neumíme a doufám, že se tomu nikdy nensučíme. Myslím, že tam se netočí kruh, ale vertikálně se rozšiřující spirála. A ta má smysl, neboť ona sama je smyslem. Obracíme svoji pozornost mimo nás, k přednášce /tzn. i k jiným lidem/, protože tento smysl nejsme schopni rozpoznat bez berličky informací. Tušíme jej, totiž.



Nedovedeme o něm nic říct, nemáme o něm informace. Tudiž, a to je rozhodující, neznáme jeho funkce, je pro nás bezfunkční, bezpříznakový.

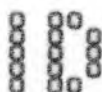
Nejhorší na tom všem je, že tento "divný svět" nepotřebuje ke existenci nutně interakci s okolím, s totální informací světa vnějšího. Na dvě nebo tři minuty, které vydržíme bez dýchání, se můžeme stát Všemohirem, Věčností. Prožitek času je natolik individuální, že se tři minuty mohou stát nesartelností. Chápu, že to všechno je jenom konstrukt, který má řadu zeslábných předpokladů: absence zkušenosti z vnějšího světa, neexistence pojmu, neprůchodnost smyslu atd. Ale není nezajímavý. Nechtí není chápán jako výzva k izolacionismu. Jde pouze o uvědomění si vlastní ceny tváří v tvář Deníku ČST. Válka v Perském zálivu přece nemůže být důležitější než náhlý, bezdůvodný pocit pohody.

Není nám dána schopnost vystoupit sami ze sebe. Ono "přerušování spojení" v nadpisu je také víceméně iluzí. Ale lze se mu přiblížit. Pojem "Já" a pojem "Oni" k pochopení stačí. Není to egoismus nebo nihilismus. Je to snaha přežít a nestat se pákou prepočítavého mechanismu. Někdy je krok stranou důležitější než dva kroky vpřed. Myslím, že bez 90% informací bychom se klidně obešli. Do těch zbylých 10% pak řadím pohled z okna, počítetek tepla, rozmluvu s blízkými. Rozhodně ne zprávu o převratu v Thajsku. Někdy mám pocit, že to všechno je jen hra. Ona to vlastně hra je, ale nikdo ji už jako hru nebere. Jenže všechno, o čem si myslíme, že nám nenávratně "uteklo", nás nikdy "nedoběhlo". Jsem-li si vědom toho, že jsem to já, kdo rozhoduje o osudu světa, mám vyhráno. SVĚT, TO JSEM JÁ - na tom výroku není nic ani bláznivého ani megalomanského. Je to pravda. Svět se skutečně může zastavit a my dosáhnout klidu.

Má to však i své stinné stránky. Zbavit se někdy dosti cizího světa nelze jinak než sebezničením. A ani tato cesta nemusí být stoprocentní. Neplyne z toho nic jiného než další paradox: svět se nám stává březenem, ale jelikož svět jsem já, jsem sám svým březenem. Je velice obtížné uvažovat o "Já" ve dvou rovinách, nicméně nám nic jiného nezbyvá.

Velmi hrubě načrtnuto: "Já" má dvojí zaměření - do okolního světa a samo na sebe. Příchemž informace přichlé zvenčí se stávají majetkem "Já" a vytváří "já-ský svět." Existuje pět miliard světů. Jejich složitost je dána množstvím informací, které "Já" přijalo. Hrozí tedy nebezpečí, že s rostoucí složitostí "světa", ztratíme orientaci, nevyznáme se sami v sobě. V tomto případě nepomáhá ani ona "rozumná selekce", protože i informace, které si označíme jako nepotřebné, na nás působí. Nehledě k tomu, že rozhodnutí "Tak tohle zapomenou", je velice nešváhlé.

Nebudu předstírat, že vím jak z toho ven. Na oslabení destruktce "našeho světa" rostoucí složitostí existuje řada alternativ. Alkohol, drogy, kariéra, sebevražda. Všechny uvedené a ještě mnoho dalších způsobů náš svět skutečně zjednoduší, ale pouze dočasně. Definitivní řešení nejspíš nezná nikdo. A tak se dostáváme do situace, kdy jsme požívateli vlastní kultury, vlastními schopnostmi, sami sebou. Snad se vytváří cosi jako kolektivní vědomí - jakási extenze naší nervové soustavy ve formě počítačových sítí, telefonních sítí a burz. To vše se bude dále zdokonalovat. My už asi těžko.



oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

DALLAS 307.

Nečekané kuří oko/

Džejár je přistižen Rejem, jak přepočítává ve smradlavé díře lebky svých bývalých protivníků. Rej se zmíní o tom, že hodlá na Džejára napraskat, jak podpálil invalidní vozík Rejovy babičky (včetně této moudré osoby), protože mu vadil v parkování.

Džejár se ušklíbl a varoval upřímného honáka, že v tom případě odhalí, jak on před pěti lety nakopl Žokovu nejoblíbenější krávu /jmenovala se Misselina/. Rej stáhl ocas(což nejvíce zarmoutilo Žokovu perverzní a zakrslou vnučku) a šel ostnat drát.

Džejár složil lebky, šel se vyskákat do kanceláře(přijal další dvě sekretářky), a po zbytek večera šmíroval dvě obří boje Pameliny (Jůjingové). Nechtíc přitom šlápl v záhonu sojových bobů na Bobyho, ale nezabil ho.

Rodina Jůjingů přijala nového lékaře náhradou za toho, který se smrtelně zranil při pokusu vyvolat Suelinin porod. Nový lékař je černoš z Mongolska/nebo československa ?, prostě někde od Kaspického moře) a jmenuje se Depress. Uvedl se vcelku dobře, když vzhledem k 26. měsíci těhotenství odhadl, že Žokovým dědicem bude přenošené slůně. Suelin se v slzách přiznala, že k tomu došlo při závěrečné recepci Miss Texas v roce 1969. Depress se nastěhoval na statek, aby mohl průběžně léčit chronickou sentimentální Misselin. Starý Žok pod vlivem půl kila Johambínu, který mu lékař nasadil na sennou rýmu, naváže milostný vztah se starým Digrem Bärmsem. Ten se na sídlo nastěhuje i se svými oblíbenými bečkami a alkáčským kamarádem, zkrachovalým ruským knížetem Korotkochvilkovem. Boby se asi po třech měsících rozhodne, že Džejárovi řekne, co si o něm myslí. Přijde k němu, otevře pusku, ale dostane lahvi do zubů. V jídelně Jůjingů se totiž rozpoutala pořádná pitka. Uspořádal ji Žok, v té chvíli už úplně závislý na johambínu. Kníže Korotkochvilov učil Misselin přivázanou k mixéru ruské národní písně "Ja chatěl by byt bambanosom B # 52," a Govada iz Leta, pa čemu vy zděs ?" Depress soustavou dvaatřiceti jehel dokázal, že mu Pamela i se svými bójemi zcela podlehla a vyprávěla mu teď den po dni své zážitky ze Soudforku. Bärns si hraje s právě narozeným slůnětem. Suelin opět vítězí v Miss Treska 92.

Rej si koupil kousek pozemku, aby našel naftu. Našel jen hromadný hrob Džejárových obětí. Naši kupání mu koupili kiosek na lízátko, aby nebyla v rodině ostuda. Na druhý den se vrací třetí, čtvrtý a pátý syn Žokův a ještě několik dalších, kteří to o sobě ani nevěděli. A z dálky přichází další postavy. Sněhurka, Willy Fox, Richard Nixon, J.M.C., I.H.S., H.I.S., Květoš Krystýnek, tapír a Etc. Statek shoří do základů, poštou přichází bedna plná morových dýmčů a J.M.C. zakládá I.D. Všichni si dojatě slibují v kouři spáleniště, že nový časopis musí přežít Dallas a musí být stejně nemastný a ne-
slaný.

Moták

Z DOPISŮ NAŠICH ČTENÁŘŮ

Z obrovské hromady nakupených dopisů nejprve vybírám list paní Kolečkářové z Pařezské Lhoty na Jičínsku, která píše: "... nad mnohými články ve Vašem občasniku mi zůstává rozum stát. Stojím, ruce mi visí podél těla jako haluze, nechápu... kolikrát tak stojím celé hodiny a dny, je to nekonečný kolotoč. Nejvíce mi však rozum stojí nad ideologií dopisovatele Motáka, toho estébáka, co se o něm psalo. Při čtení jeho článků se mně motá hlava a jde z toho kolem, jako ten Pešek, co chodí okolo..." /pozn.redakce: Paní Kolečkářová z Pařezské Lhoty na Jičínsku by nám měla vděkem líbat nohy, že jí četba našich článků odhalila její skrytou chrobou psychickou/.

Abrahám Retaz z Žumpy nám zase píše, že miluje I.D., protože vždy po jeho přečtení se chutně a vydatně vyvrhne a vykáká a ani se do toho nemusí nutit. Toto martýrium prý nutně potřebuje z důvodů jeho nelidské chuti na jídlo a následovného otlustvívání/179kg, 149 cm./.

/pozn.redakce: děkujeme panu Retazovi z Žumpy/?/ i za takový ne příliš způsobilý dopis, jenž nás v podstatě propaguje v dobrém světle, neboť i ta nechutnost je v tomto případě k užitku a zdraví člověka/. V závěru dopisu pan Retaz z Žumpy píše, že se při čtení Krystýnkova článku o hnojokopačství zase jednou solidně vyprázdnil a nakonec dodává: "... jen tak dále, jen tak dále, kamarádi mě potkávají a nemohou mě poznat, prý jestli jsem nebyl na odtučnění nebo v Treblince. A já jim s úsměvem říkám: ne, ne, předplatte si Ilegální demokracii!"

Vypadá to, jako bychom měli jenom samé kladné ohlasy na I.D., ale není tomu zcela tak, v posledním půlroku nám přišel i jeden záporný ohlas od Hermíny Běťákové - Sprchové z Bretnova - Široké Nivy. Čtenářka m.j. píše: "... vy smradi a zmrdi, Horste, J.M.C. Motáku, Krystýnku - komunisto, Bulle, Pressu, Mládě, Why a další, vy všichni, ano, jen a jen pro vás jsem i ve svém pokročilém a smutném stáří složila následující slogan:

Když to na mě přijde,
pucuju řít s I.D.

/pozn.redakce: úhlový propisovací papír, na kterém je I.D. výhradně rozmnožováno, iniciuje vznik rakoviny !/

Ještě krátce z listu naší mladé čtenářky/14/ P.Č. z Opavska, která se nám svěřuje, že při četbě našich článků pokaždé vlhne...

/pozn.redakce: otazníkem zůstává, v kterých partiích těla dotyčná vlhne, zda na hlavě, v podpaží nebo zda se pomočuje. MuDr. Fabián z Prahy soudí, že jde o třetí variantu vlhnutí, tedy pomočování a doporučuje naší mladé čtenářce raději četbu Honzíkovy cesty nebo Káji Maříka se zapíjením urologického čaje nebo přesličky/.

A nakonec z těžkorozluštitelného hrubkovitého dopisu soudružky Anny Proletářové z Rudé Záře v okrese Klášno: "... manšél proletářů říkál žeste kolaporantyi nemcůf aže jedyne suodruhu jánajef to všecok může zachranit... aprodě mor a neštovyce nawas..."

/pozn.redakce: mor - lat. Pestis, neštovice - lat. Variola vera, jinak bez komentáře./.

VE Vašich listech křamoval
Květoš Krystýnek.

KRÍŽOVKA K VODĚ I POD VODU

Kolikrát se vám stalo /nestyďte se přiznat si to!/, že jste seděli u moře ztraceni v luštitelském labyrintu myšlenek, když vtom se přihnala velká vlna a spláchla vás do prostředí, z něhož sice prý vzešel život, ale mnohdy tam i sem tam některý život zhasl. Vás ovšem, dejme tomu, vylovil plavčík výletního člunu, vědom si své odpovědnosti za uměle vyvolaný příliv. Zašel se vám omluvit do nemocnice na oddělení pump, kde z vás zrovna dostali přebytkovou vodu a upravili tak obsah této tekutiny v organismu znovu na krásných 70 váhových procent. První váš dotaz pochopitelně zněl: "A co křížovka? Zachránil jste i moji křížovku?" A tady nešťastný posel zlých zvěstí sklopí vodou ošlehané modré oči a špitne: "Bohužel, pane, vaši nedokončenou práci rozmočil živel." Tehdy zapláčete hlasem biblického proroka a v objetí s plavčíkem opakujícím působivé: "No tak, no tak, jednou bude líp!" dáte průchod svému bolu. Zůstal jste zcela sám, šťastně zachráněný žebrák, navždy zbavený nikdy nedoluštěné křížovky o ceny.

Křížovka na igelitové bázi rozkreslená lihovým popisovačem igelitových ploch, jest vynálezem našeho časopisu. Shora popsaná událost patří samozřejmě k těm drastičtějším. Papír lze přece znehodnotit i mnoha jinými, méně romantickými způsoby - noviny počurá pes, dítě zmoknete s novinami na hlavě, dítě vám pustí noviny jako lodičku po vodě, sousední štangast vám je pocrndá pivem apod. Nakonec průvodního slova přikládáme ještě dva děkovné dopisy, které doplňují celkový obraz o novince z naší líhně.

Vážení!

Při hledání vraku bitevní lodi místních partyzánů
/ potopena německým bajonetem v roce 1945 na rybníčku Malíř/, jsem

.....

Vaši křížovku jsem ihned poté vřele doporučil ostatním potápěčům. Pozor však přátelé! Přílišná náruživost by mohla vést až k přecenění množství kyslíku v bombě. Pohled na namodralého potápěče s igelitovou křížovkou v křeči sevřených rukách by jistě popularitě vašeho listu neprospěl....

Rekreant J.F. Nové Zámky /zkráceno/

So žralokom som sa stretol iba raz. Spomenul som si na igelitovú krížovku vo vreci kúpacej súpravy. Vrazil som ju beštii cez zuby rovno do masopažravej papule. Ak beštija zrazu zbadala, že jej nechútím, odpratala sa do čerta a viacej raz som ju neuzrel. Mal som šťastie, do frasa! Roztrhla by ma ako Československo...

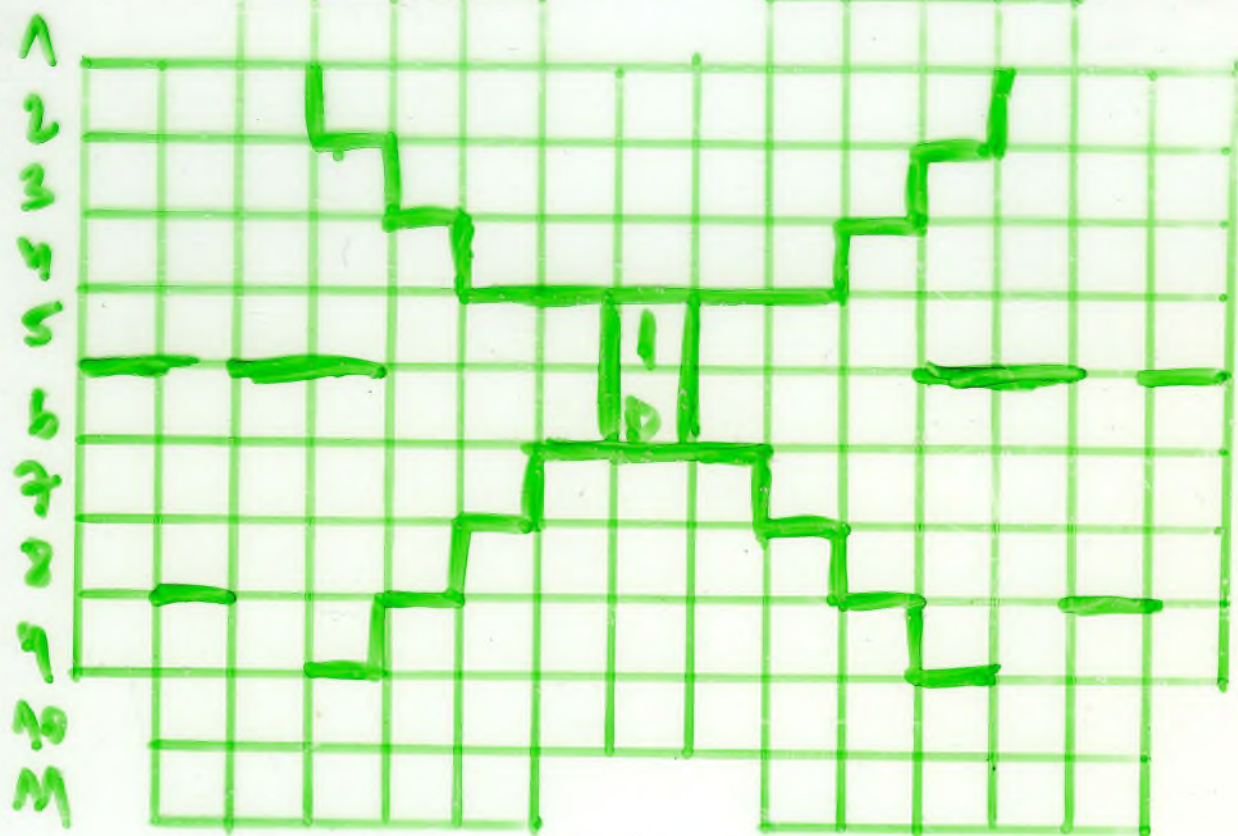
A nyní přátelé rychle do plavek, k vodě, ale ještě jedno varování. Z nedostatku igelitu je legenda křížovky napsána na běžném papíře. Proto miníte-li se potápět, musíte se ji naučit zpaměti. Ten kdo nezvládne ani toto primitivní paměťové cvičení, ať si dá zajít zálsuk na vyřešení naší náročné křížovky o žádnou cenu.

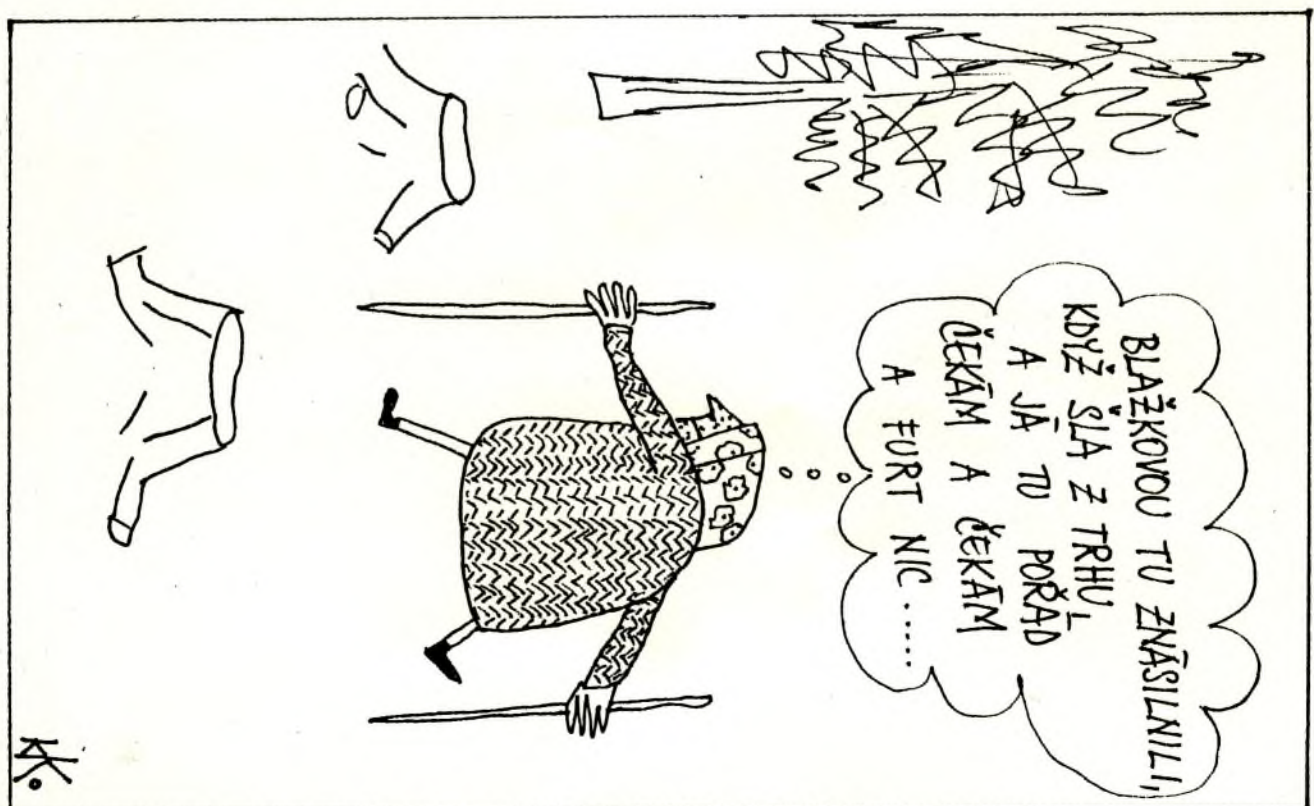
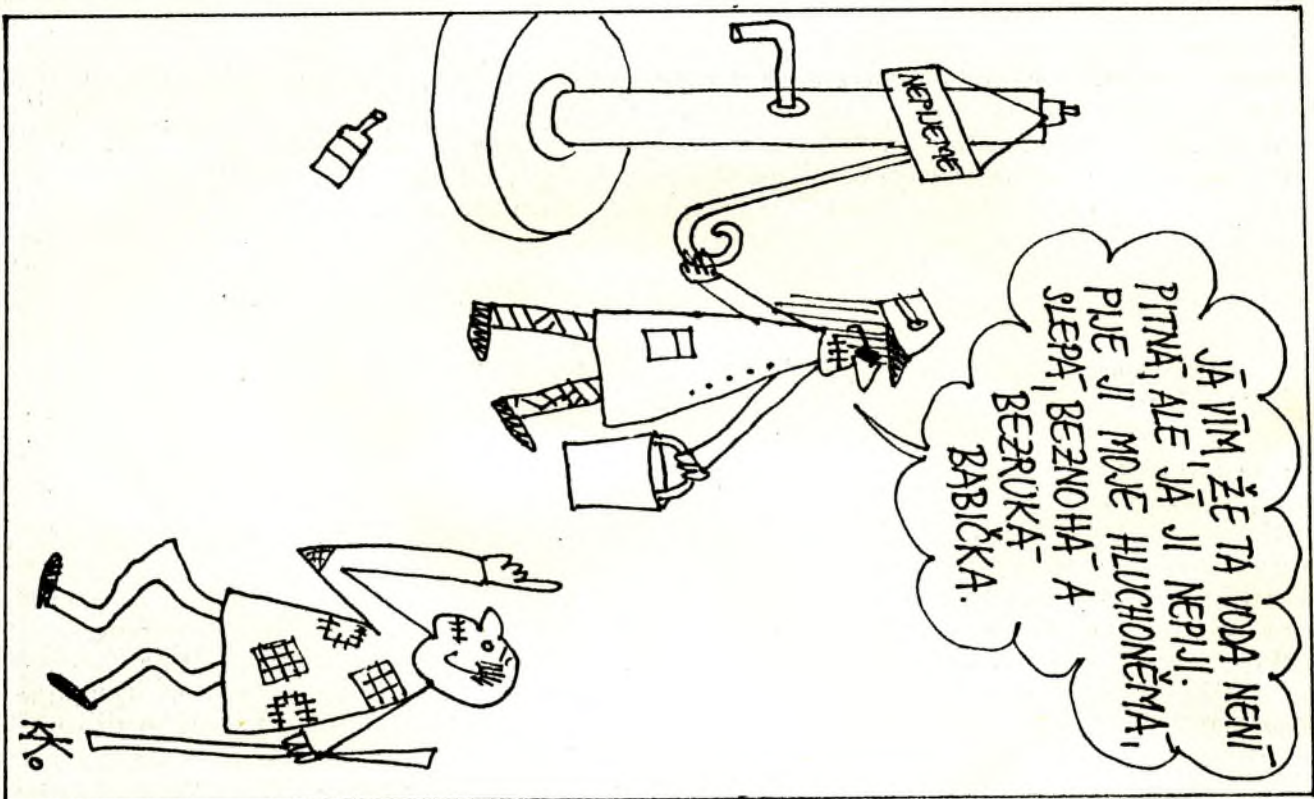
VODOROVNĚ : 1 Nealkoholický nápoj, víko /hovorově/- 2 Blíže neurčený létající předmět, vlnový rozsah, zkratka Escorialu- 3 Okrasní ptáci, octany, sloh - 4 Ženské jméno, vyhnanství, německy "přijít" - 5 Křemíkatá sloučenina, příbuzná - 6 Vyrobený z kovu, espadon- 7 Účastníci, latinsky neboť, vývěsní štít - 8 Předložka a ukazovací zájmeno, opice, druh mechu - 9 Skladiště obilí, stavební pozemek, koně- 10 TŘETÍ ČÁST TAJENKY - 11 Obal chodidla, polské město.

SVISLE : A Šípový jed, anglicky "duby" - B PRVNÍ ČÁST TAJENKY, umělý jazyk - C Rozkaz, srovnávací vzorek - D Oslí citoslovce, přípustka, roční období, básnická předložka - E Nedostatek světla, božové lásky, dětské citoslovce - F Prohlášení o změně státního občanství, římská čtverka a jednička, jeden ze vzorů 1. slovesné třídy - G Latinsky zákon, koncovka označující jednomocné sloučeniny, aromatická kozlíkovitá rostlina z Himaláje - H I tamti, činnost - I Díl, SPZ Pelhřimova, maer - J Anglicky "služba", konec boxerského utkání, hrdina polského seriálu - K Edy, námořní lupič, adenosintrifosfát - L Ptačí citoslovce, severské zvíře, ador, Evropan - M Povšechná, české město - N DRUHÁ ČÁST TAJENKY, mužský pohlavní orgán - O Zn. cigaret, ne tamti.

Krystýnek, Režná, J.M.C.

A B C D E F G H I J K L M N O







CHLAPEČE, BĚZ SI HRÁT
JINAM, TATINEK
PRACUJE!



JEN SI VZPOMEN, JAKÁ
TO BYLA PAKÁRNA, KDYŽ
SE MU DO PŘÍSTROJE
DOSTALA TA MOUCHA!

NO, CO, ASPOŇ FOTO
VYFALDOVAL VŠECKY
STROPY!



TAK, DNES
NA POSLEDY



MAŇO, NOS NA STŮL!
DNES JSEM SE
JESTKÁT SLOŽIL
A ROZLOŽIL

PASÁK!

JÁ ABYCH NEZA-
POKINĚLA, MĚLY BY
CHTĚL NOVÝ TANK...

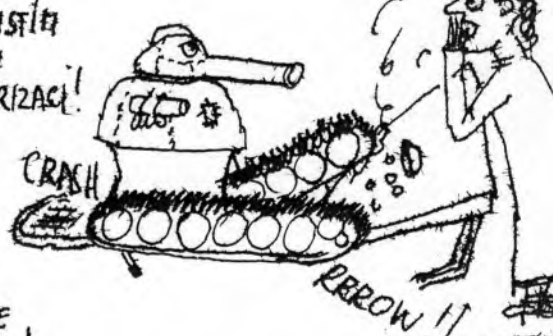


TY JSE TI
MAŇO PŮVEDLY



NIKDY! JEN
PŘES MOU
MRTOVOLL!
NEPŘIPUSTÍ
SYNOVU
MILITARIZACI!

PROBOHA
TATD!!



CRASH

RRROW!!



JÁ ZA TO NEMŮŽU!
TO TY,
KNEDLÍKY!!



TO JSEM SE
DOČKALA!
PO 30
LETECH
MANŽELSTVÍ



SBOHEM OHAMNÝ
SVĚTE NAFTY
A PERISKOPU!



JÁ ŽE NEBOJÍ TANK
TAT TANKU!

POSLEDNÍ
SĚBŮ PRO
SEBE!



SBOHEM!